

Grup Municipal
d'ERC-MES-MDC

Grup Municipal
Candidatura d'Unitat Popular

Grup municipal
ICV-EUIA

MOCIÓ QUE PRESENTEN ELS GRUPS MUNICIPALS DE LA CUP, ERC-MES-MDC I ICV-EUIA AL PLENARI DE L'AJUNTAMENT DE TARRAGONA

EXPOSICIÓ DE MOTIUS:

Breu relat dels fets

El 18 de juliol de 1936 un cop cívic-militar seguit d'una guerra que van guanyar els qui van fer el cop va depositar les legítimes autoritats electes (locals, autonòmiques, estatals) de la II República. L' "Alzamiento", que va comptar amb el suport de l'Alemanya nazi i la Itàlia feixista, va tenir per objecte la repressió contra totes aquelles persones, grups i organitzacions socials, polítiques i culturals contràries a la ideologia nacional-catòlica, espanyolista, feixista i de dretes que inspirava els colpistes.

El cop va donar origen a una dictadura que de forma sistemàtica va vulnerar els més elementals drets humans i llibertats durant quaranta anys: infants robats, centenars de milers de persones afusellades i desaparegudes, exili massiu, treballs forçats en règim d'esclavatge, desenes de milers de detingudes, maltractades, torturades i empresonades, llengües i cultures perseguides...

Les xifres aproximatives de víctimes mortals varien molt per la voluntat del règim franquista d'amagar les dades. En qualsevol cas, l'historiador britànic Paul Preston va calcular el nombre de víctimes en 180.000. Eduardo Guzmán, estudiant especialment la repressió de postguerra, dona la xifra de 200.000 morts. Gran part de les execucions i de les nombroses penes de presó foren dutes a terme mitjançant consells de guerra i judicis sumaríssims. La proliferació i massificació dels camps de concentració i de presons convertiren el sistema penitenciari en la pedra angular d'un engranatge repressiu amb batallons de treballadors i un sistema de redempció de penes mitjançant el treball forçat. És per això que la repressió i l'explotació laboral es complementaren.

Tarragona no va ser aliena a aquesta repressió. Un total de 764 persones van ser assassinades durant els anys de repressió franquista (1939-1978). 46 persones més apareixen en el llibre de registre del cementiri de Tarragona com a presoners de guerra després de l'entrada de les tropes franquistes però no podem afirmar com van morir, ni d'on eren ni d'on venien. El règim va suposar la supressió total de llibertats democràtiques, la vulneració flagrant de drets humans, la repressió gratuïta i indiscriminada (política, sindical, cultural, lingüística...), la imposició de creences religioses i ideològiques...

El 5 de març de 1976, ja en la Transició, com a resposta a l'assassinat per part de la policia de quatre joves a Vitòria i Basauri, a Tarragona els treballadors de la petroquímica organitzen una manifestació de suport. La policia carrega durament i un jove de 19 anys, Juan Gabriel Rodrigo Knafo, mor en caure des del l'edifici número 7 del carrer Unió perseguit per dos policies. Era aleshores ministre Martín Villa, imputat per crims contra la

humanitat per la justícia argentina, qui lluny d'adoptar mesures contra els responsables d'aquells fets, "els tolera i en la pràctica els protegeix". La família de Juan Gabriel i el seu advocat no tenen accés al cadàver. 40 anys després, ni tan sols han tingut accés a l'informe mèdic forense.

L'Ajuntament de Tarragona ha recordat Juan Gabriel en el lloc on va morir amb una placa dintre d'una ruta sobre la repressió franquista a Tarragona de 1939 a 1978.

Crim contra la humanitat

En els judicis de Nuremberg, en què es va jutjar el genocidi nazi, es van fixar els principis vigents en matèria de crims contra la humanitat, que serien definits després a l'Estatut de la Cort Penal Internacional -1998- com aquells actes inhumans greus que es podien "cometre com a part d'un atac generalitzat o sistemàtic contra una població civil -amb multiplicat de víctimes- i amb coneixement d'aquest atac". És evident que les greus violacions de drets humans derivades del cop d'estat del 1936 i de la posterior dictadura a partir de 1939 entren de ple dins d'aquest concepte de crims contra la humanitat. Aquests delictes tenen com a característica principal la seva imprescriptibilitat, així establerta en la Convenció sobre Crims de Guerra i de Lesa Humanitat, de 1968, que afirma que aquests "són imprescriptibles sigui quina sigui la data en què s'hagin comès".

Per altra banda, la Llei espanyola 46/1977, de 15 d'octubre, d'Amnistia, de cap de les maneres pot servir per emparar aquells delictes, tal com s'assenyala a l'Annex I d'aquesta moció -"Fundamentos Jurídicos"-, pel que es disposa en el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics (ONU-1966), la mateixa Constitució espanyola (art. 10), el Codi Civil (art. 1.5), la Convenció de Viena sobre el Dret dels Tractats (adhesió de l'Estat espanyol el 1972), la Resolució de l'Assemblea General de Nacions Unides de 1973, sobre "Identificació, extradició i càstig dels culpables de crims de guerra o de crims de lesa humanitat" i els informes i resolucions del seu Comitè de Drets Humans de l'ONU, de 2015, oposats a l'aplicació d'aquesta Llei d'Amnistia per entendre-la contrària als principis vigents en matèria de justícia universal.

Tal com assenyala en el seu dia el Relator Especial de l'ONU en matèria de Drets Humans, Pablo de Greiffi, en el cas d'aplicar-se aquesta Llei d'Amnistia, això caldria fer-ho un cop determinats els fets, responsabilitats i penes corresponents; és a dir, en cas de poder ser aplicada hauria de ser-ho a posteriori, un cop jutjats els fets, però mai a priori, sense donar peu a cap mena de responsabilitat.

La "querella argentina" i l'aplicació de la justícia universal

En l'àmbit internacional, la Justícia argentina (Juzgado Nacional en lo Criminal y Correccional no 1, de Buenos Aires) ha obert una causa per crims contra la humanitat perpetrats per la dictadura espanyola en la qual s'han dictat fins a la data més de vint ordres d'extradició contra vuit exministres franquistes (Martín Villa, entre altres) i diversos policies, guàrdies civils, militars, jutges... A pesar d'això l'Audiència Nacional espanyola, desatentent les exigències derivades de l'aplicació d'aquestes normes de justícia universal, ha rebutjat fins a la data la posada en pràctica d'aquestes ordres de detenció i extradició.

En relació amb aquest procediment són més de cent els ajuntaments de tot l'Estat (entre ells els de Pamplona i Vitòria) i diversos parlaments (Catalunya, Astúries, Andalusia, Comunitat Autònoma Basca,...) els que han donat el seu suport i s'han adherit a la querella.

En aquesta direcció, amb la proposta d'Acord que avui presentem, es tracta d'aprofundir

en aquesta tasca per recuperar la veritat, la justícia i la reparació en relació amb els crims comesos a la nostra ciutat, Tarragona, ja que és a aquest nivell on les grans xifres d'assassinats, desapareguts, empresonats, exiliats... es concreten i prenen cos en noms i cognoms, en relats personals, en proves tangibles, en memòries per rescatar, en responsabilitats individualitzades.

Per aquests motius, des dels **GRUPS MUNICIPALS DE LA CUP, ERC-MES-MDC i ICV-EUiA A L'AJUNTAMENT DE TARRAGONA** proposem l'adopció dels següents **ACORDS**:

PRIMER- Aquesta Corporació municipal interposarà una querella criminal davant els Jutjats d'Instrucció de Tarragona per tal que per part d'aquests s'investiguin els crims contra la humanitat comesos per la dictadura franquista que van afectar els veïns i veïnes d'aquest Ajuntament (s'adjunta relació en Annex II), es determinin les circumstàncies en què van ser perpetrats, qui van ser els seus responsables directes i mediats i, en el seu cas, es procedeixi a la seva imputació, processament, judici i condemna i s'acorda iniciar, en col·laboració amb els grups de memòria històrica i tots els grups, entitats o ciutadans en general que s'hi vulguin sumar, els treballs per a la seva preparació consistents, bàsicament, en la consolidació del relat de fets a través d'aconseguir testimonis i qualsevol altre tipus de documentació, així com en l'aprofundiment en l'argumentació jurídica que ja com a base en aquesta declaració s'aporta.

SEGON- Traslladar aquest acord al Juzgado Nacional de lo Criminal y Correccional Federal de Buenos Aires, República Argentina, a càrrec de la jutgessa María Serivini de Cubría per tal que tingui els efectes que procedeixin en la Querella 4591/2010, anomenada "N.N. por genocidio y/o crímenes de lesa humanidad cometidos en España por la dictadura franquista".

Grup Municipal de la CUP a l'Ajuntament de Tarragona

Grup Municipal d'ERC-MES-MDC a l'Ajuntament de Tarragona

Grup Municipal d'ICV-EUiA a l'Ajuntament de Tarragona

Tarragona, Països Catalans, 11 de març de 2016